

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 131

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai

2017 m. gegužės 20 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

SPRENDIMAI

- ★ 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2017/864 dėl Europos kultūros paveldo metų (2018 m.) 1

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ Informacija apie Europos Sąjungos ir Kuko Salų vyriausybės tausios žvejybos partnerystės susitarimo įsigaliojimą 10
- ★ 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/865 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į klausimus, susijusius su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose 11
- ★ 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/866 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į prieglobstį ir negrąžinimo principą 13

REGLAMENTAI

- ★ 2017 m. vasario 7 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/867 dėl tam tikrų klasių susitarimų, saugotinių atliekant dalinį nuosavybės perdavimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnį ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

2017 m. gegužės 19 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/868, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	20
--	----

SPRENDIMAI

★ 2017 m. gegužės 16 d. Tarybos sprendimas (ES, Euratomas) 2017/869, kuriuo skiriamas Audito Rūmų narys	22
---	----

Klaidų ištaisymas

★ 2017 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/693, kuriuo dėl didžiausios leidžiamos bitertanolo, chlormekvato ir tebufenpirado liekanų koncentracijos tam tikruose produktuose ar ant jų iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 II, III ir V priedai, klaidų ištaisymas (OL L 101, 2017 4 13)	23
---	----

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2017/864

2017 m. gegužės 17 d.

dėl Europos kultūros paveldo metų (2018 m.)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 167 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos kultūros paveldo įkūnyti idealai, principai ir vertybės yra bendras Europos atminimo, supratimo, tapatybės, dialogo, sanglaudos ir kūrybiškumo šaltinis. Kultūros paveldas Europos Sąjungai yra svarbus, o Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) preambulėje teigiama, kad ją pasirašiusios šalys sėmėsi įkvėpimo iš Europos kultūrinio, religinio ir humanistinio paveldo;
- (2) ES sutarties 3 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Sąjunga turi gerbti savo turtingą kultūros ir kalbų įvairovę bei užtikrinti, kad Europos kultūros paveldas būtų saugomas ir turtinamas;
- (3) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 167 straipsnyje nustatytas Sąjungos uždavinys prisidėti prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbiant jų nacionalinę ir regioninę įvairovę ir kartu iškeliant bendrą kultūros paveldą. Sąjungos veiksmais turi būti siekiama paskatinti valstybių narių bendradarbiavimą ir prireikus paremti ir papildyti jų veiklą, *inter alia*, didinant žinias ir skleidžiant informaciją apie Europos tautų kultūrą ir istoriją, taip pat konservuojant ir saugant europinės reikšmės kultūros paveldą;
- (4) kaip Komisija pabrėžė savo 2014 m. liepos 22 d. komunikate „Integruotas požiūris į Europos kultūros paveldą“, kultūros paveldas turi būti laikomas bendru turtu ir bendromis gėrybėmis, kurios turi būti išsaugotos ateities kartoms. Todėl kultūros paveldu turi rūpintis visi suinteresuotieji subjektai;
- (5) kultūros paveldas yra Europos visuomenės vertybė kultūrine, aplinkosaugos, socialine ir ekonomine prasme. Taigi, tvarus kultūros paveldo valdymas yra strateginis XXI a. uždavinys, kaip pabrėžta 2014 m. gegužės 21 d. Tarybos išvados ⁽³⁾. Kultūros paveldo indėlis atsižvelgiant į vertės kūrimą, gebėjimų ugdymą, darbo vietų kūrimą ir gyvenimo kokybę vertinamas nepakankamai;

⁽¹⁾ OL C 88, 2017 3 21, p. 7.

⁽²⁾ 2017 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2014 m. gegužės 21 d. Tarybos išvados dėl kultūros paveldo kaip vieno iš strateginių tvarios Europos išteklių (OL C 183, 2014 6 14, p. 36).

- (6) kultūros paveldas yra svarbi Europos kultūros darbotvarkės ⁽¹⁾ dalis ir prisideda prie jos tikslų, kurie yra kultūrų įvairovės ir kultūrų dialogo propagavimas, kultūros kaip kūrybiškumo katalizatoriaus propagavimas ir kultūros kaip vieno iš esminių Sąjungos tarptautinių santykių elementų propagavimas. Tai taip pat vienas iš keturių Europos bendradarbiavimo kultūros srityje 2015–2018 m. prioritetų, kaip nustatyta dabartiniame Darbo plane kultūros srityje, kurį Taryba ir valstybių narių Vyriausybės atstovai priėmė 2014 m. lapkričio 25 d. vykusiame Tarybos susitikime ⁽²⁾;
- (7) Taryba savo 2014 m. gegužės 21 d. išvadose nustatė, kad kultūros paveldą sudaro visų formų ir rūšių – materialieji, nematerialieji ir skaitmeniniai (sukurti kaip skaitmeniniai ir suskaitmeninti) iš praeities paveldėti išteklių, įskaitant paminklus, vietas, kraštovaizdžius, gebėjimus, praktiką, žinias ir žmonių kūrybiškumo išraiškas, taip pat tokių viešųjų ir privačių įstaigų kaip muziejai, bibliotekos ir archyvai saugomus ir tvarkomus rinkinius. Kultūros paveldas taip pat apima kino paveldą;
- (8) kultūros paveldą per šimtmečius sutvirtino įvairių Europos civilizacijų kultūrų raiškos sąveika. Europos kultūros paveldo metai padės skatinti ir gerinti supratimą, kaip svarbu saugoti ir viešinti kultūrų raiškos įvairovę. Vienas iš būdų siekti tokio supratimo – tai pasitelkti švietimo ir informuotumo didinimo programas, laikantis 2005 m. spalio 20 d. UNESCO konvencijoje dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo, prie kurios yra prisijungusi ir Sąjunga bei valstybės narės, nustatytų įsipareigojimų;
- (9) pagal Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencijos, prie kurios yra prisijungusi Sąjunga ir dauguma valstybių narių, 30 straipsnį, Konvencijos šalys pripažįsta neigaliųjų teisę lygiai su kitais asmenimis dalyvauti kultūriniame gyvenime ir turi imtis visų atitinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog neigalieji turėtų galimybę, *inter alia*, dalyvauti kultūros renginiuose ar naudotis kultūros įstaigų, pavyzdžiui, teatrų, muziejų, kino, bibliotekų ir turizmo biurų, paslaugomis ir aplankyti kuo daugiau paminklų ir nacionalinių kultūros vertybių;
- (10) geriausiai visiems gyventojams pritaikyto miesto apdovanojimo iniciatyva parodė, kad įmanoma užtikrinti neigaliųjų, pagyvenusių žmonių, riboto judumo ir kitokių laikinų sutrikimų turinčių žmonių prieigą prie miestų kultūros paveldo, gerbiant jo prigimtį ir vertybes, ir kad tai yra gera praktika;
- (11) Europos visuomenėje didėjant kultūrų įvairovei, kultūros paveldas atlieka svarbų vaidmenį didinant bendruomenės sanglaudą. Vietovėms, kurioms suteiktas Europos paveldo ženklas, būdingas stiprus europinis matmuo, kadangi jos buvo atrinktos dėl savo vaidmens Europos istorijoje. Drauge su Europos kultūros sostinėmis, tos vietovės stiprina priklausymo bendrai Europos erdvei jausmą. Todėl reikėtų siekti, kad šios iniciatyvos papildytų Europos kultūros paveldo metus. Nauji dalyvaujantieji ir tarpkultūriniai paveldo politikos ir švietimo iniciatyvų metodai, prisidedantys prie vienodos pagalbos visų formų kultūros paveldui, turi potencialo padidinti pasitikėjimą, abipusį pripažinimą ir socialinę sanglaudą; tai taip pat parodė tarptautinis bendradarbiavimas Europos Taryboje;
- (12) kultūros paveldo vaidmuo pripažintas ir JT Darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. (toliau – Darbotvarkė iki 2030 m.), kurioje globalus pilietiškumas, kultūrų įvairovė ir kultūrų dialogas yra laikomi esminiais darnaus vystymosi principais. Darbotvarkėje iki 2030 m. taip pat nurodyta, kad visos kultūros ir civilizacijos ne tik gali prisidėti prie darnaus vystymosi, bet ir yra esminiai jo skatinimo veiksniai. Kultūros aspektai įtraukti į kelis Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. tikslus, visų pirma į 11 tikslą (miestai ir paveldas), taip pat į 4 tikslą (švietimas) ir, kiek tai susiję su turizmu, į 8 tikslą (tvarus augimas) bei 12 tikslą (vartojimo modeliai);
- (13) vis didesnis pripažinimas tarptautiniu lygmeniu, kad platesnės ir daugiadisciplinės kultūros paveldo koncepcijos dėmesio centre turėtų atsidurti žmonės ir jų vertybės, išryškina reikmę didinti prieigą prie kultūros paveldo, *inter alia*, atsižvelgiant į jos teigiamą poveikį gyvenimo kokybei. Tokia platesnė prieiga gali būti pasiekta užmezgant ryšius su skirtingomis auditorijomis ir didinant prieigą prie vietovių, pastatų, produktų ir paslaugų, atsižvelgiant į demografinių pokyčių lemiamas specialias reikmes ir pasekmes;

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 16 d. Tarybos rezoliucija dėl Europos kultūros darbotvarkės (OL C 287, 2007 11 29, p. 1).

⁽²⁾ Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų išvados dėl darbo plano kultūros srityje (2015–2018 m.) (OL C 463, 2014 12 23, p. 4).

- (14) kultūros paveldo priežiūros, restauravimo, konservavimo, pakartotinio naudojimo, prieigos ir viešinimo bei susijusių paslaugų politika yra iš esmės šalies, regiono ar vietos institucijų atsakomybė. Nepaisant to, kultūros paveldas turi akivaizdų europinį matmenį, kuris yra įtrauktas ne tik į kultūros politiką, bet ir į kitas Sąjungos politikos sritis, tokias kaip švietimas, žemės ūkis ir kaimo plėtra, regionų vystymasis, socialinė sanglauda, jūrų reikalai, aplinka, turizmas, skaitmeninė darbotvarkė, moksliniai tyrimai bei inovacijos ir komunikacija;
- (15) 2018 m. yra svarbūs Europai ir jos kultūros paveldui simboliniu ir istoriniu požiūriu, visų pirma dėl to, kad tais metais bus minima keletas svarbių įvykių, tokių kaip 100-osios Pirmojo pasaulinio karo pabaigos ir kelių valstybių narių nepriklausomybės metinės, taip pat 400-osios Trisdešimties metų karo pradžios metinės. Todėl Europos kultūros paveldo metai gali suteikti galimybių per platesnį bendrą praeities supratimą geriau pažinti dabartį;
- (16) siekiant, kad Europos visuomenėse ir ekonomikoje būtų visapusiškai įgyvendintas kultūros paveldo potencialas, kultūros paveldo saugojimui, turtinimui ir tvarkymui reikia veiksmingo dalyvaujamojo valdymo (t. y. keliais lygmenimis bei dalyvaujant keliems suinteresuotiesiems subjektams) ir tvirtesnio įvairius sektorius apimančio bendradarbiavimo, kaip nurodyta Tarybos 2014 m. lapkričio 25 d. išvadose ⁽¹⁾. Tokiame valdyme ir bendradarbiavime dalyvauja visi suinteresuotieji subjektai, įskaitant viešąsias institucijas, kultūros paveldo sektorių, privačius subjektus ir pilietinės visuomenės organizacijas, pavyzdžiui, NVO ir savanoriškos veiklos sektorių organizacijas;
- (17) be to, savo 2014 m. lapkričio 25 d. išvadose Taryba paprašė Komisijos apsvarstyti galimybę pateikti pasiūlymą dėl iniciatyvos „Europos kultūros paveldo metai“;
- (18) Europos Parlamentas savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliucijoje rekomendavo paskelbti Europos paveldo metus, pageidautina 2018 m.;
- (19) 2015 m. balandžio 16 d. nuomonėje ⁽²⁾ Regionų komitetas pritarė Tarybos raginimui apsvarstyti galimybę pateikti pasiūlymą dėl Europos kultūros paveldo metų, pabrėždamas jo indėlį siekiant bendrų tikslų įgyvendinimo visoje Europoje;
- (20) Europos kultūros paveldo metų paskelbimas – veiksmingas būdas padidinti visuomenės informuotumą, skleisti gerą patirtį, skatinti politines diskusijas, mokslinius tyrimus, inovacijas ir gerinti kokybiškų įrodymų ir kiekybinių duomenų, įskaitant statistinius, apie kultūros paveldo socialinį ir ekonominį poveikį rinkimą ir analizę. Sukūrus aplinką, kurioje tų tikslų būtų tuo pačiu metu siekiama Sąjungos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, galima pasiekti didesnės sąveikos ir geriau panaudoti išteklius. Tuo požiūriu Komisija turėtų laiku teikti informaciją ir glaudžiai bendradarbiauti su Europos Parlamentu, Taryba ir valstybėmis narėmis, Regionų komitetu ir kultūros paveldo srityje Sąjungos lygmeniu veikiančiomis įstaigomis ir asociacijomis. Siekiant užtikrinti, kad per Europos kultūros paveldo metus vykdoma veikla turėtų europinį matmenį, valstybės narės taip pat raginamos bendradarbiauti tarpusavyje;
- (21) kultūros paveldas taip pat yra kelių išorės santykių programų, skirtų daugiausia (bet ne tik) Artimųjų Rytų šalims, intervencijų sritis. Kultūros paveldo vertės viešinimas, be kita ko, yra atsakas į tyčinį kultūros paveldo naikinimą konflikto zonose, kaip pabrėžta 2016 m. birželio 8 d. Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos bendrame komunikate „ES tarptautinių kultūrinių ryšių strategijos kūrimas“. Svarbu užtikrinti Europos kultūros paveldo metų veiklos ir visų išorės santykių iniciatyvų, vykdomų pagal atitinkamas programas, tarpusavio papildomumą. Veiksmai, kuriais siekiama apsaugoti ir puoselėti kultūros paveldą pagal atitinkamas išorės santykių priemones, turėtų, *inter alia*, atspindėti abipusį interesą dalytis patirtimi ir vertybėmis su trečiosiomis šalimis. Europos kultūros paveldo metai turėtų skatinti abipuses žinias apie atitinkamas kultūras, pagarbą joms ir jų supratimą;
- (22) Europos kultūros paveldo metų veikloje turėtų aktyviai dalyvauti šalys kandidatės ir potencialios šalys kandidatės. Kai tinkama, galėtų būti kviečiamos dalyvauti šalys, patenkančios į Europos kaimynystės politikos sritį, ir kitos šalys partnerės. Tokio įtraukimo būtų galima siekti pagal atitinkamas bendradarbiavimo ir dialogo sistemas, visų pirma Sąjungos ir tų šalių pilietinės visuomenės dialogo kontekste;

⁽¹⁾ Tarybos išvados dėl kultūros paveldo dalyvaujamojo valdymo (OL C 463, 2014 12 23, p. 1).

⁽²⁾ Regionų komiteto nuomonė „Integruotas požiūris į Europos kultūros paveldą“ (OL C 195, 2015 6 12, p. 22).

- (23) Europos kultūros paveldo apsauga, konservavimas ir turtinimas yra įtraukti į dabartinių Sąjungos programų tikslus. Todėl Europos kultūros paveldo metų veiklą galima įgyvendinti pagal tas programas bei jų nuostatas ir nustatant finansavimo prioritetus kasmet ar kas kelerius metus. Kultūros, švietimo, žemės ūkio ir kaimo plėtros, regionų vystymosi, socialinės sanglaudos, jūrų reikalų, aplinkos, turizmo, bendrosios skaitmeninės rinkos strategijos, mokslinių tyrimų ir inovacijų, komunikacijos sričių programos ir politika tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai prisideda prie Europos kultūros paveldo apsaugos, turtinimo, novatoriško pakartotinio naudojimo ir viešinimo, taigi gali prisidėti prie Europos kultūros paveldo metų pagal atitinkamas teisinės sistemas. Siekiant paremti Europos kultūros paveldo metų tikslus, galima apsvarstyti nacionalinių įnašų, kurie papildytų bendrą finansavimą Sąjungos lygmeniu, galimybę, be kita ko, pasitelkiant lanksčius finansavimo mechanizmus, tokius kaip viešojo ir privatačio sektoriaus partnerystės ar sutelktinis finansavimas;
- (24) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis viso išlaidų ciklo metu, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, nepagrįstai išmokėtų ar neteisingai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir prireikus administracines ir finansines sankcijas;
- (25) šiame sprendime nustatomas viso Europos kultūros paveldo metų laikotarpio finansinis paketas, kuris Europos Parlamentui ir Tarybai yra svarbiausias orientacinis dydis metinės biudžeto sudarymo procedūros metu, kaip apibrėžta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ 17 punkte;
- (26) kadangi šio sprendimo tikslų, t. y. skatinti dalytis Europos kultūros paveldu ir jį vertinti, didinti informuotumą apie bendrą istoriją ir vertybes ir užtikrinti, kad būtų sustiprintas priklausymo bendrai Europos erdvei jausmas, valstybės narės negali deramai pasiekti atsižvelgiant į reikmę dalytis informacija tarptautiniu mastu ir skleisti gerą patirtį visoje Sąjungoje, o tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. 2018 m. skelbiami Europos kultūros paveldo metais (toliau – Europos metais).
2. Europos metų tikslas – skatinti dalytis Europos kultūros paveldu kaip bendru turtu ir jį vertinti, didinti informuotumą apie bendrą istoriją ir vertybes bei užtikrinti, kad būtų sustiprintas priklausymo bendrai Europos erdvei jausmas.

2 straipsnis

Tikslai

1. Bendrieji Europos metų tikslai – skatinti ir remti Sąjungos, valstybių narių ir regioninių bei vietos institucijų pastangas, bendradarbiaujant su kultūros paveldo sektoriumi ir platesne pilietine visuomene, saugoti, ginti, pakartotinai naudoti, turtinti, branginti ir viešinti Europos kultūros paveldą. Visų pirma Europos kultūros paveldo metais:
 - a) prisidedama prie Europos kultūros paveldo, kaip esminio kultūros įvairovės ir kultūrų dialogo elemento, vaidmens viešinimo. Visapusiškai atsižvelgiant į valstybių narių kompetenciją, jais užtikrinami geriausi Europos kultūros paveldo konservavimo ir saugojimo būdai ir tai, kad juo galėtų naudotis platesnė ir įvairesnė auditorija, apimant auditorijos formavimo priemones ir švietimą apie paveldą, taip skatinant socialinę įtrauktį ir integraciją;

⁽¹⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

- b) didinamas Europos kultūros paveldo indėlis į visuomenę ir ekonomiką per jo tiesioginį ir netiesioginį ekonominį potencialą, kuris apima pajėgumus stiprinti kultūros ir kūrybos sektorius, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones, ir įkvėpiami kūrėjai bei novatoriai, skatinamas tvarus vystymasis ir turizmas, didinama socialinė sanglauda ir užtikrinamas ilgalaikis vietos lygmens užimtumas;
- c) atsižvelgiant į šalių parterių interesus ir reikmes ir į Europos patirtį kultūros paveldo srityje, remiamas kultūros paveldas kaip svarbus Sąjungos ir trečiųjų valstybių santykių elementas.

2. Konkretūs Europos metų tikslai:

- a) skatinti į žmones orientuotus, įtraukius, pažangius, geriau integruotus, tvarius ir tarpsektorinius kultūros paveldo srities metodus;
- b) remti novatoriškus kultūros paveldo dalyvaujamojo valdymo ir tvarkymo modelius, įtraukiant visus suinteresuotuosius subjektus, įskaitant viešąsias institucijas, kultūros paveldo sektorių, privačius subjektus ir pilietinės visuomenės organizacijas;
- c) skatinti diskusijas, mokslinių tyrimų veiklą ir dalijimąsi gerąja patirtimi apie kultūros paveldo konservavimo, saugojimo, novatoriško pakartotinio naudojimo ir turtinimo kokybę, taip pat apie šiuolaikiškas intervencijas istorinėje aplinkoje;
- d) remti sprendimus, kuriais būtų užtikrinama, kad kultūros paveldas būtų prieinamas visiems, be kita ko, skaitmeninėmis priemonėmis, pašalinant socialines, kultūrines ir fizines kliūtis, atsižvelgiant į specialiųjų poreikių turinčius asmenis;
- e) moksliniais tyrimais ir inovacijomis pabrėžti ir skatinti konstruktyvų kultūros paveldo indėlį į visuomenę ir ekonomiką, be kita ko, sustiprinant Sąjungos lygmens įrodymų bazę tokiam indėliui;
- f) skatinti kultūros paveldo ir aplinkos politikos sąveiką kultūros paveldo aspektą integruojant į aplinkos, architektūros ir planavimo politiką ir skatinant energijos vartojimo efektyvumą;
- g) remti regionų ir vietos vystymosi strategijas, kuriomis būtų skatinamas kultūros paveldo potencialas, be kita ko, skatinant tvarų turizmą;
- h) remti specialiųjų gebėjimų ugdymą ir gerinti žinių valdymą ir perdavimą kultūros paveldo sektoriuje, atsižvelgiant į perėjimo prie skaitmeninių technologijų pasekmes;
- i) remti kultūros paveldą kaip šiuolaikiškos kūrybos ir inovacijų šaltinį ir atkreipti dėmesį į kultūros paveldo sektoriaus ir kitų kultūros ir kūrybos sektorių tarpusavio sąsajų ir stipresnių ryšių potencialą;
- j) švietimo ir mokymosi visą gyvenimą priemonėmis didinti informuotumą apie Europos kultūros paveldo svarbą, itin daug dėmesio skiriant vaikams, jaunimui ir pagyvenusiems žmonėms, vietos bendruomenėms ir sunkiai pasiekiamoms visuomenės grupėms;
- k) atkreipti dėmesį į bendradarbiavimo kultūros paveldo srityje galimybes siekiant sustiprinti ryšius Sąjungos viduje ir su Sąjungai nepriklausančiomis šalimis ir skatinti kultūrų dialogą, susitaikymą po konfliktų ir konfliktų prevenciją;
- l) skatinti kultūros paveldo mokslinius tyrimus ir inovacijas; sudaryti palankesnes sąlygas suinteresuotiesiems subjektams, visų pirma viešosioms institucijoms ir privačiajam sektoriui, gauti mokslinių tyrimų rezultatus, juos naudoti ir skleisti platesnei auditorijai;
- m) skatinti Sąjungos ir valstybių narių sąveiką, be kita ko, stiprinant kovos su neteisėta prekyba kultūros artefaktais iniciatyvas, ir
- n) 2018 metais atkreipti dėmesį į svarbius įvykius, turinčius simbolinės vertės Europos istorijai ir kultūros paveldui.

3 straipsnis

Priemonių turinys

1. Priemonės, kurių reikia imtis siekiant 2 straipsnyje išdėstytų tikslų, apima toliau nurodytą Sąjungos, nacionalinio, regiono ar vietos lygmens veiklą, susijusią su Europos metų tikslais:
 - a) iniciatyvos ir renginiai, kuriais skatinamos diskusijos ir didinamas informuotumas apie kultūros paveldo svarbą ir vertę, taip pat piliečių ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas;
 - b) informavimas, parodos, švietimo ir informuotumo didinimo kampanijos, per kurias, remiantis turtingo Europos kultūros paveldo faktais, propaguojamos tokios vertybės, kaip įvairovė ir kultūrų dialogas, skatinamas plačiosios visuomenės indėlis į kultūros paveldo apsaugą ir tvarkymą ir apskritai padedama siekti Europos metų tikslų;
 - c) nacionalinių, regioninių ir vietos institucijų ir kitų organizacijų dalijimasis gerąja patirtimi ir informacijos apie kultūros paveldą sklaida, be kita ko, naudojant Europos skaitmeninę biblioteką EUROPEANA;
 - d) studijų, mokslinių tyrimų ir inovacijų veikla ir jų rezultatų sklaida Europos arba nacionaliniu mastu ir
 - e) su Europos metais susijusių projektų ir tinklų propagavimas, be kita ko, žiniasklaidoje ir socialiniuose tinkluose.
2. Komisija ir valstybės narės, atitinkamai Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, gali nustatyti kitą veiklą nei nurodyta 1 dalyje, su sąlyga, kad ji padės siekti 2 straipsnyje nurodytų Europos metų tikslų.
3. Sąjungos institucijos ir įstaigos, taip pat valstybės narės, atitinkamai Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, gali naudoti nuorodą į Europos metus ir jų logotipą, propaguojamos 1 ir 2 dalyse nurodytą veiklą.

4 straipsnis

Koordinavimas valstybių narių lygmeniu

Už dalyvavimo Europos metų veikloje organizavimą nacionaliniu lygmeniu yra atsakingos valstybės narės. Tuo tikslu valstybės narės paskiria nacionalinius koordinatorius. Nacionaliniai koordinatoriai užtikrina atitinkamos veiklos koordinavimą nacionaliniu lygmeniu.

5 straipsnis

Koordinavimas Sąjungos lygmeniu

1. Siekdamą koordinuoti Europos metų veiklą, Komisija reguliariai šaukia nacionalinių koordinatorių posėdžius. Tie posėdžiai taip pat suteikia galimybę keistis informacija apie Europos metų veiklos įgyvendinimą nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis; Europos Parlamento atstovai gali tuose posėdžiuose dalyvauti stebėtojų teisėmis.
2. Sąjungos lygmeniu vykdomas visa apimančio pobūdžio Europos metų koordinavimas, siekiant užtikrinti įvairių Sąjungos programų ir iniciatyvų, pagal kurias finansuojami kultūros paveldo srities projektai, sąveiką.
3. Komisija reguliariai šaukia suinteresuotųjų subjektų ir organizacijų arba kultūros paveldo srityje veikiančių įstaigų, įskaitant veikiančius tarpvalstybinius kultūros tinklus ir atitinkamas NVO bei jaunimo organizacijas, atstovų posėdžius, kad jie padėtų jai Sąjungos lygmeniu įgyvendinti Europos metų veiklą.

6 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

Įgyvendindama Europos metų tikslus Komisija bendradarbiauja su kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis, visų pirma su Europos Taryba ir UNESCO, kartu užtikrindama Sąjungos veiklos matomumą.

7 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį sprendimą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovos su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus ir inspektavimą, ir, jei nustatoma pažeidimų, susigražinant nepagrįstai išmokėtas sumas ir prireikęs taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias administracines ir finansines sankcijas.
2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį sprendimą, auditą, atliekant dokumentų auditą, patikrinimus ir inspektavimą vietoje.
3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ įtvirtintų nuostatų ir procedūrų, gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimą vietoje, siekdama nustatyti, ar vykdančią pagal šį sprendimą finansuojamą dotacijos susitarimą, dotacijos sprendimą ar sutartį, nebūta sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų, darančių poveikį Sąjungos finansiniams interesams.
4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis valstybėmis bei tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus ir dotacijų sprendimus, sudaromus ir priimamus įgyvendinant šį sprendimą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokį auditą ir tyrimus pagal jų atitinkamą kompetenciją.

8 straipsnis

Finansavimas

Bendras Sąjungos lygmens Europos metų veiklos įgyvendinimo finansavimas vykdomas pagal dabartinėmis programoms, pavyzdžiui, programai „Kūrybiška Europa“, taikomas taisyklės ir naudojantis turimomis galimybėmis kasmet ar kas kelerius metus nustatyti prioritetus. Kai tinkama, Europos metų veikla gali būti remiama pagal kitas programas ir politiką, laikantis esamų teisinių ir finansinių nuostatų.

9 straipsnis

Biudžetas

Finansinis paketas šiam sprendimui įgyvendinti laikotarpiu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. yra 8 milijonai EUR.

Europos Parlamentas ir Taryba tvirtina metinius asignavimus, kurie neviršija daugiametėje finansinėje sistemoje nustatytų ribų.

10 straipsnis

Stebėseną ir vertinimas

Ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui ataskaitą dėl šiame sprendime numatytų iniciatyvų įgyvendinimo, rezultatų ir bendro vertinimo. Toje ataskaitoje pateikiama pasiūlymų dėl tolesnių bendrų pastangų kultūros paveldo srityje.

⁽¹⁾ 2013 m. rugėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

11 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Strasbūre 2017 m. gegužės 17 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. ABELA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS BENDRAS PAREIŠKIMAS

Pagal šio sprendimo 9 straipsnį, Europos kultūros paveldo metų (2018 m.) įgyvendinimo finansinis paketas yra 8 milijonai EUR. Siekiant finansuoti pasirengimą Europos kultūros paveldo metams, 1 milijonas EUR bus skirtas iš turimų 2017 m. biudžeto išteklių. 2018 m. biudžete Europos kultūros paveldo metams bus rezervuoti ir į biudžeto eilutę įrašyti 7 milijonai EUR. Iš tos sumos 3 milijonai EUR bus skiriami iš šiuo metu programai „Kūrybiška Europa“ numatytų išteklių, o 4 milijonai EUR – iš kitų turimų išteklių, nenaudojant turimų maržų ir nedarant poveikio biudžeto valdymo institucijos įgaliojimams.

KOMISIJOS PAREIŠKIMAS

Komisija pažymi, kad teisėkūros institucijos susitarė Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos kultūros paveldo metų (2018 m.) 9 straipsnyje nustatyti 8 milijonų EUR finansinį paketą. Komisija primena, kad pagal SESV 314 straipsnį metiniame biudžete leisti numatyti asignavimų sumą yra biudžeto valdymo institucijos prerogatyva.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

Informacija apie Europos Sąjungos ir Kuko Salų vyriausybės tausios žvejybos partnerystės susitarimo įsigaliojimą

Europos Sąjunga ir Kuko Salos atitinkamai 2016 m. gegužės 3 d. Briuselyje ir 2016 m. spalio 14 d. Avarua pasirašė tausios žvejybos partnerystės susitarimą ir jo įgyvendinimo protokolą.

2017 m. vasario 28 d. Europos Sąjunga pranešė, kad ji užbaigė vidaus procedūras, reikalingas Susitarimui įsigalioti. Kuko Salos pranešimą pateikė 2017 m. gegužės 10 d.

Todėl Susitarimas įsigaliojo 2017 m. gegužės 10 d. pagal jo 17 straipsnį.

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2017/865**2017 m. gegužės 11 d.****dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į klausimus, susijusius su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 2 dalį ir 83 straipsnio 1 dalį, kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga kartu su valstybėmis narėmis stebėtojos teisėmis dalyvavo derybose dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija), kurią Europos Tarybos Ministrų Komitetas priėmė 2011 m. balandžio 7 d.; Konvencija pateikta pasirašyti 2011 m. gegužės 11 d.;
- (2) pagal Konvencijos 75 straipsnį Konvencija pateikta pasirašyti ir Sąjungai;
- (3) Konvencija sukuria išsami ir daugialypė teisinė moterų apsaugos nuo visų formų smurto sistema. Ja siekiama užtikrinti smurto prieš moteris ir mergaites prevenciją, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už jį ir jį panaikinti. Konvencija apima įvairias priemones – nuo duomenų rinkimo ir informuotumo didinimo iki teisinių priemonių, kuriomis kriminalizuojamas įvairių formų smurtas prieš moteris. Į Konvenciją įtrauktos aukų apsaugos ir paramos paslaugų teikimo priemonės, joje taip pat atsižvelgiama į smurto dėl lyties aspektą prieglobsčio ir migracijos srityse. Konvencija nustatomas specialus stebėsenos mechanizmas, siekiant užtikrinti, kad Šalys veiksmingai įgyvendintų jos nuostatas;
- (4) tai, kad Konvencija pasirašoma Sąjungos vardu, padės užtikrinti moterų ir vyrų lygybę visose srityse, o tai yra vienas pagrindinių Sąjungos tikslų ir vertybių, užtikrintinų visose jos veiklos srityse pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 ir 3 straipsnius, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 8 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 23 straipsnį. Smurtas prieš moteris yra moterų žmogaus teisių pažeidimas ir kraštutinė diskriminacijos forma, grindžiama lyčių nelygybe ir padedanti jai išlikti ir stiprėti. Įsipareigodama įgyvendinti Konvenciją Sąjunga patvirtina savo įsipareigojimą kovoti su smurtu prieš moteris savo teritorijoje bei visame pasaulyje ir sustiprina savo dabartinius politinius veiksmus ir esamą plačios apimties teisinę sistemą baudžiamojo proceso teisės srityje, kuri itin svarbi moterims ir mergaitėms;
- (5) tiek Sąjunga, tiek jos valstybės narės yra kompetentingos srityse, kurioms taikoma Konvencija;
- (6) Konvencija turėtų būti pasirašyta Sąjungos vardu Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu, tiek, kiek Konvencija gali būti daromas poveikis bendroms taisyklėms arba keičiama jų taikymo apimtis. Tai visų pirma taikoma tam tikroms Konvencijoms nuostatomis, susijusioms su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, ir Konvencijos nuostatomis, susijusioms su prieglobsčiu ir negrąžinimo principu. Valstybės narės išsaugo savo kompetenciją tiek, kiek Konvencija nedaromas poveikis bendroms taisyklėms ar nekeičiama šių taisyklių taikymo sritis;
- (7) Sąjunga taip pat turi išimtinę kompetenciją prisiimti Konvencijoje nustatytus įsipareigojimus savo institucijų ir viešojo administravimo tarnybų atžvilgiu;
- (8) kadangi Sąjungos kompetencija ir valstybių narių kompetencija yra tarpusavyje susijusios, Sąjunga turėtų tapti Konvencijos Šalimi kartu su jos valstybėmis narėmis, kad jos galėtų kartu nuosekliai vykdyti Konvencija nustatytus įsipareigojimus ir naudotis joms suteiktomis teisėmis;

- (9) šis sprendimas susijęs su Konvencijos nuostatomis dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose tiek, kiek tomis nuostatomis gali būti daromas poveikis bendroms taisyklėms ar keičiama šių taisyklių taikymo sritis. Jis nesusijęs su Konvencijos 60 ir 61 straipsniais, kuriems taikomas atskiras Tarybos sprendimas dėl pasirašymo, kuris bus priimtas lygiagrečiai su šiuo sprendimu;
- (10) Airijai ir Jungtinei Karalystei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/36/ES ⁽¹⁾ ir 2011/93/ES ⁽²⁾ yra privalomos, todėl jos dalyvauja priimant šį sprendimą;
- (11) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (12) Konvencija turėtų būti pasirašyta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Leidžiama Europos Sąjungos vardu pasirašyti Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo atsižvelgiant į klausimus, susijusius su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, su sąlyga, kad minėta Konvencija bus sudaryta. ⁽³⁾

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Konvenciją.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 11 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
R. GALDES

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR (OL L 101, 2011 4 15 p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

⁽³⁾ Konvencijos tekstas bus paskelbtas kartu su sprendimu dėl jos sudarymo.

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2017/866**2017 m. gegužės 11 d.****dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į prieglobstį ir negrąžinimo principą**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga kartu su valstybėmis narėmis stebėtojos teisėmis dalyvavo derybose dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija), kurią Europos Tarybos Ministrų Komitetas priėmė 2011 m. balandžio 7 d. Konvencija pateikta pasirašyti 2011 m. gegužės 11 d.;
- (2) pagal Konvencijos 75 straipsnį Konvencija pateikta pasirašyti ir Sąjungai;
- (3) Konvencija sukuria išsami ir daugialypė teisinė moterų apsaugos nuo visų formų smurto sistema. Ja siekiama užtikrinti smurto prieš moteris ir mergaites prevenciją, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už jį ir jį panaikinti. Konvencija apima įvairias priemones – nuo duomenų rinkimo ir informuotumo didinimo iki teisinių priemonių, kuriomis kriminalizuojamas įvairių formų smurtas prieš moteris. Į Konvenciją įtrauktos aukų apsaugos ir paramos paslaugų teikimo priemonės, joje taip pat atsižvelgiama į smurto dėl lyties aspektą prieglobsčio ir migracijos srityse. Konvencija nustatomas specialus stebėsenos mechanizmas, siekiant užtikrinti, kad Šalys veiksmingai įgyvendintų jos nuostatas;
- (4) tai, kad Konvencija pasirašoma Sąjungos vardu, padės užtikrinti moterų ir vyrų lygybę visose srityse, o tai yra vienas pagrindinių Sąjungos tikslų ir vertybių, užtikrintinų visose jos veiklos srityse pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 ir 3 straipsnius, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 8 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 23 straipsnį. Smurtas prieš moteris yra moterų žmogaus teisių pažeidimas ir kraštutinė diskriminacijos forma, grindžiama lyčių nelygybe ir padedanti jai išlikti ir stiprėti. Įsipareigodama įgyvendinti Konvenciją Sąjunga patvirtina savo įsipareigojimą kovoti su smurtu prieš moteris savo teritorijoje bei visame pasaulyje ir sustiprina savo dabartinius politinius veiksmus ir esamą plačios apimties teisinę sistemą baudžiamojo proceso teisės srityje, kuri itin svarbi moterims ir mergaitėms;
- (5) tiek Sąjunga, tiek jos valstybės narės yra kompetentingos srityse, kurioms taikoma Konvencija;
- (6) Konvencija turėtų būti pasirašyta Sąjungos vardu Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu, tiek, kiek Konvencija gali būti daromas poveikis bendroms taisyklėms arba keičiama jų taikymo apimtis. Tai visų pirma taikoma tam tikroms Konvencijos nuostatoms, susijusioms su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, ir Konvencijos nuostatoms, susijusioms su prieglobsčiu ir negrąžinimo principu. Valstybės narės išsaugo savo kompetenciją tiek, kiek Konvencija nedaromas poveikis bendroms taisyklėms ar nekeičiama šių taisyklių taikymo sritis;
- (7) Sąjunga taip pat turi išimtinę kompetenciją priimti Konvencijoje nustatytus įsipareigojimus savo institucijų ir viešojo administravimo tarnybų atžvilgiu;
- (8) kadangi Sąjungos išimtinė kompetencija ir valstybių narių kompetencija yra tarpusavyje susijusios, Sąjunga turėtų tapti Konvencijos Šalimi kartu su jos valstybėmis narėmis, kad jos galėtų kartu nuosekliai vykdyti Konvencija nustatytus įsipareigojimus ir naudotis joms suteiktomis teisėmis;

- (9) šis sprendimas susijęs tik su Konvencijos 60 ir 61 straipsniais. Jis nesusijęs su Konvencijos nuostatomis dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, kurioms taikomas atskiras Tarybos sprendimas dėl pasirašymo, kuris bus priimtas lygiagrečiai su šiuo sprendimu;
- (10) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra joms privalomas ar taikomas;
- (11) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (12) Konvencija turėtų būti pasirašyta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Leidžiama Europos Sąjungos vardu pasirašyti Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo atsižvelgiant į prieglobstį ir negrąžinimo principą, su sąlyga, kad minėta Konvencija bus sudaryta. ⁽¹⁾

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Konvenciją.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 11 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
R. GALDES

⁽¹⁾ Konvencijos tekstas bus paskelbtas kartu su sprendimu dėl jos sudarymo.

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2017/867

2017 m. vasario 7 d.

dėl tam tikrų klasių susitarimų, saugotinų atliekant dalinį nuosavybės perdavimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnį

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, ypač į jos 76 straipsnį,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 2014/59/ES reikalaujama, kad pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų dalinio perdavimo atveju valstybės narės užtikrintų tam tikrų klasių susitarimų apsaugą. Tokios pačios apsaugos reikalaujama, kai pertvarkymo institucija priverstinai pakeičia sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas. Šios apsaugos tikslas – įvykdžius dalinį perdavimą arba sutarties pakeitimą neleisti išskaidyti turto, teisių ir įsipareigojimų, kurie yra vienas su kitu susiję dėl tų susitarimų;
- (2) siekiant užtikrinti tinkamą šios apsaugos taikymą, būtina tiksliai nurodyti, kokių rūšių susitarimai priklauso kiekvienai iš klasių, nustatytų pagal Direktyvą 2014/59/ES. Tinkamiausias būdas tą nurodyti – nustatyti išsamias taisykles ir apibrėžtis, be tų, kurios nustatytos pagal Direktyvą 2014/59/ES. Taip geriau, nei parengti konkrečių susitarimų, kuriuos galima sudaryti pagal įvairius nacionalinius valstybių narių įstatymus, sąrašą, kadangi tokių sąrašą būtų sunku sudaryti ir jį reikėtų nuolat atnaujinti. Šiame reglamente turėtų būti paaiškinta ir prireikus apribota įvairių formų apsaugos, numatytos Direktyvoje 2014/59/ES kiekvienos klasės susitarimams, taikymo sritis;
- (3) Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalyje nurodyti įvairių klasių susitarimai detalizuojami skirtingai: kai kurios klasės apibūdintos išsamiai, tuo tarpu kitos apibrėžtos ne taip aiškiai. Be to, kai kurios klasės susijusios su vienos rūšies sutartiniais ryšiais ir įsipareigojimais arba su ribotu kiekiu sutartinių ryšių ir įsipareigojimų, tuo tarpu kitos klasės apima daugiau įvairių sutartinių įsipareigojimų, sandorių ir ryšių. Šios pastarosios klasės galėtų apimti visus teisinius ir sutartinius įstaigos ir vienos ar kelių jos sandorio šalių ryšius. Jeigu šių klasių susitarimai būtų visiškai apsaugoti, pertvarkymo institucijoms galėtų būti sunku – jei tai apskritai būtų įmanoma – atlikti dalinius perdavimus. Todėl tikslinga vengti pernelyg didelės apsaugos, kuri galėtų būti taikoma visam įstaigos ir jos sandorio šalių turtui, teisėms ir įsipareigojimams;
- (4) kai kurių klasių saugomi susitarimai Direktyvoje 2014/59/ES apibrėžti plačiau. Siekiant padidinti taikymo srities teisinį tikrumą, būtent kiek tai susiję su užtikrinimo susitarimais, įskaitymo ir užskaitos susitarimais bei struktūrizuoto finansavimo susitarimais, tos klasės turėtų būti papildomai patikslintos. Šiuo deleguotuoju reglamentu neturėtų būti užkirstas kelias pertvarkymo institucijoms dalinio perdavimo atvejais papildomai patikslinti tas įskaitymo ir užskaitos susitarimų, saugotinų atliekant atskirus dalinius perdavimus, rūšis, jei tie susitarimai yra

⁽¹⁾ OL L 173, 2014 6 12, p. 190.

pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga. Pertvarkymo institucijoms turėtų būti leidžiama spręsti dėl tokios išplėstos apsaugos atskirais pertvarkymo atvejais;

- (5) įstaigos sandorio šalys gali susitarti dėl vadinamojo visa apimančio įskaitymo susitarimo, apimančio bet kurias ir visas šalių teises ir įsipareigojimus. Dėl šios rūšies susitarimo jokie šalių įsipareigojimai nebūtų atskirti vienas nuo kito. Dalinis perdavimas, susijęs su šia sandorio šalimi, būtų sunkiai įmanomas, ir apskritai kiltų grėsmė visos priemonės įgyvendinamumui, nes pertvarkymo institucijos galėtų netgi neturėti galimybės atskirti, kuriems įsipareigojimams šie susitarimai taikomi, o kuriems ne. Tuomet reiktų papildomai paaiškinti, kad visa apimantys užskaitos ir įskaitymo susitarimai, apimantys bet kurią ir visą šalių turtą, teises ir įsipareigojimus, neturėtų būti laikomi saugomais susitarimais;
- (6) Direktyvos 2014/59/ES 80 straipsnyje nurodoma, kad bet koks saugomų susitarimų apibrėžčių pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalį taikymo srities susiaurinimas neturėtų paveikti prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų veikimo, jei šioms sistemoms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punktas. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų būti įpareigosios apsaugoti Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalyje nurodytus visų rūšių susitarimus, kurie yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla. Tai, be kita ko, apima veiklą, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽²⁾ 42 straipsnį;
- (7) tas pats taikytina su mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis susijusiam turtui, teisėms ir įsipareigojimams. Kadangi užskaitos susitarimai, kuriems taikoma Direktyva 98/26/EB, yra apsaugoti nemokumo atveju, jie taip pat turėtų būti apsaugoti dėl nuoseklumo priežasčių, remiantis Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsniu. Vis dėlto tikslinga išplėsti apsaugos taikymo sritį pagal tos direktyvos 76 straipsnio 2 dalį ir apsaugą taikyti visiems susitarimams su mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis ir prireikus jų susijusiai veiklai;
- (8) dėl poreikio patikslinti susitarimo, kuriam tam tikrais atvejais taikomos apsaugos priemonės pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalį, taikymo sritį paprastai pertvarkymo institucijoms neturėtų būti trukdoma apsaugoti bet kurių klasių susitarimus, kurie gali būti priskirti prie vienos iš tame straipsnyje nurodytų kategorijų ir kurie yra apsaugoti bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB ⁽³⁾ perkėlimą į nacionalinę teisę, atskyrimo. Taip būtų, jeigu kreditorius ir toliau naudotųsi iš susitarimo kylančiomis teisėmis, nebent visas sandoris buvo panaikintas pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus. Tai ypač taikoma užtikrinimo susitarimams, įskaitymo ir užskaitos susitarimams, kurie saugomi pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Direktyvoje 2014/59/ES. Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ 4 straipsnio 1 dalies 61 punkte;
- 2) sutartinės užskaitos sutartys – sutartinės užskaitos sutartys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 295 straipsnyje.

⁽¹⁾ 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

⁽²⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

⁽³⁾ 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001 5 5, p. 15).

⁽⁴⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

2 straipsnis

Sąlygos, susijusios su užtikrinimo susitarimais, įskaitant vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius

Užtikrinimo susitarimai pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a punktą apima:

- 1) susitarimus, kuriais nustatomos garantijos ir asmeninės užtikrinimo priemonės;
- 2) turto suvaržymą ir kitas teises į realias užtikrinimo priemones;
- 3) vertybinių popierių skolinimo sandorius, kurie neapima visos įkaito nuosavybės perdavimo ir apima už mokesčių arba palūkanų mokėjimą vienos šalies (skolintojo) kitai šaliai (skolininkui) teikiamą vertybinių popierių skolinimo paslaugą ir pagal kuriuos skolininkas suteikia skolintojui įkaitą paskolos galiojimo laikotarpiu.

Užtikrinimo susitarimai laikomi užtikrinimo susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a punktą tik tuomet, jeigu teisės ar turtas, su kuriuo susijusios arba įgyvendinimo atveju būtų susijusios teisės į užtikrinimo priemones, yra pakankamai nustatyti arba gali būti nustatyti pagal susitarimo sąlygas ir taikomą nacionalinę teisę.

3 straipsnis

Sąlygos, susijusios su įskaitymo susitarimais

1. Įstaigos ir vienos sandorio šalies sudaryti įskaitymo susitarimai laikomi įskaitymo susitarimais, nurodytais Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punkte, jeigu jie yra susiję su teisėmis ir įsipareigojimais, atsirandančiais pagal finansines sutartis ar išvestines finansines priemones.
2. Įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti įskaitymo susitarimai laikomi įskaitymo susitarimais, nurodytais Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punkte, bet kuriomis iš šių aplinkybių:
 - a) jei susitarimai yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla, ypač su veikla, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 42 straipsnyje;
 - b) jei susitarimai yra susiję su teisėmis ir pareigomis, susijusiomis su Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio a punkte apibrėžtomis sistemomis arba kitomis mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis, ir yra susiję su jų, kaip mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų, veikla.
3. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali nuspręsti, kad įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti įskaitymo susitarimai, kiek jie susiję su kitų 1 ir 2 dalyse nenurodytų rūšių teisėmis ir įsipareigojimais, gali būti laikomi įskaitymo susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies c punktą, jei susitarimai yra pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga.

4 straipsnis

Sąlygos, susijusios su užskaitos susitarimais

1. Įstaigos ir vienos sandorio šalies sudarytos sutartinės užskaitos sutartys laikomos užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą, jeigu jos yra susijusios su teisėmis ir įsipareigojimais, atsirandančiais pagal finansines sutartis ar išvestines finansines priemones.
2. Įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudarytos sutartinės užskaitos sutartys laikomos užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą bet kuriomis iš šių aplinkybių:
 - a) jei susitarimai yra susiję su sandorio šalies, kaip pagrindinės sandorio šalies, veikla, ypač su veikla, kuriai taikomas įsipareigojimų neįvykdymo fondas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 42 straipsnyje;
 - b) jei susitarimai yra susiję su teisėmis ir pareigomis, susijusiomis su Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio a punkte apibrėžtomis sistemomis arba kitomis mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis, ir yra susiję su jų, kaip mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų, veikla.

3. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali nuspręsti, kad įstaigos ir vienos ar kelių sandorio šalių sudaryti užskaitos susitarimai gali būti laikomi užskaitos susitarimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies d punktą, jei jie yra pripažįstami rizikos mažinimo tikslais pagal taikomas rizikos ribojimo taisykles, o apsauga, visų pirma grindžiama neatskiriamumo principu, yra to pripažinimo sąlyga.

5 straipsnis

Bendrosios sąlygos, taikomos užtikrinimo susitarimams, įskaitymo ir užskaitos susitarimams bei struktūrizuoto finansavimo susitarimams

1. 2, 3 ir 4 straipsniai neturi poveikio šiems pertvarkymo institucijų įgaliojimams:
 - a) apsaugoti bet kurios rūšies susitarimus, kurie gali būti priskirti prie vienos iš Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies a, c, d ir f punktuose nurodytų klasių ir kurie yra apsaugoti įprastinėse bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Direktyvos 2001/24/EB perkėlimą į nacionalinę teisę, laikino arba neapibrėžtos trukmės atskyrimo, sustabdymo arba panaikinimo;
 - b) apsaugoti bet kurios rūšies susitarimus, kuriems netaikoma Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalis ir kurie yra apsaugoti įprastinėse bankroto bylose nuo turto, teisių ir įsipareigojimų, kuriems taikomi šie susitarimai pagal nacionalinius bankrotą reglamentuojančius teisės aktus, įskaitant Direktyvos 2001/24/EB perkėlimą į nacionalinę teisę, laikino arba neapibrėžtos trukmės atskyrimo, sustabdymo arba panaikinimo.
2. Pertvarkymo institucijos atskirais atvejais gali netaikyti apsaugos, teikiamos pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 1 dalį, užtikrinimo susitarimams arba įskaitymo ir užskaitos susitarimams, kurie yra susiję su sutartimis, apimančiomis bet kokią sąlygą, pagal kurią, jei kuri nors sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų, įsipareigojimus vykdanti sandorio šalis galėtų mokėti tik dalį sumos arba visai nemokėti įsipareigojimų nevykdančiai šaliai, net jei įsipareigojimų nevykdanti šalis yra pirminis kreditorius.

6 straipsnis

Sąlygos, susijusios su struktūrizuoto finansavimo susitarimais, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir apsidraudimo tikslais naudojamas priemonės

1. Struktūrizuoto finansavimo susitarimai pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies f punktą apima:
 - a) pakeitimą vertybiniais popieriais, kai pagrindinės pozicijos padalytos į segmentus ir perduotos atliekant visos nuosavybės teisės perdavimą iš iniciatoriaus balanso pertvarkomai įstaigai arba subjektui (tikro pardavimo pakeitimas vertybiniais popieriais);
 - b) pakeitimą vertybiniais popieriais naudojant sutartines priemones, kai pagrindinis turtas lieka pertvarkomos įstaigos arba subjekto balanse (sintetinis pakeitimas vertybiniais popieriais).

Tikro pardavimo pakeitimo vertybiniais popieriais atveju bet koks iniciatoriaus vaidmuo struktūroje, įskaitant paskolų tvarkymą, bet kokios rūšies apsaugos nuo rizikos teikimą arba likvidumo užtikrinimą, laikomas įsipareigojimu, kuris yra struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalis.

Sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju teisė į užtikrinimo priemones laikoma teise, kuri yra struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalis tik tuomet, jeigu ji yra susijusi su konkrečiu turtu, kuris yra pakankamai nustatytas arba gali būti nustatytas pagal susitarimo sąlygas ir taikomą nacionalinę teisę.

2. Susitarimai, sudarantys pakeitimo vertybiniais popieriais struktūrą, apimančią iniciatorių, emitentų, patikėtinių, valdymo įmonių, pinigų valdytojų ir apsikeitimo sandorių bei kredito užtikrinimo sandorio šalių tarpusavio ryšius, laikomi struktūrizuoto finansavimo susitarimų dalimi, jeigu tie tarpusavio ryšiai yra tiesiogiai susiję su pagrindiniu turtu ir iš šio turto pajamų atliktiniais mokėjimais struktūrizuotų priemonių turėtojams. Tie tarpusavio ryšiai apima įsipareigojimus ir teises, susijusias su pagrindiniu turtu, įsipareigojimus pagal išleistas priemones ir užtikrinimo susitarimus, įskaitant išvestinių finansinių priemonių sandorius, reikalingus tam, kad būtų užtikrintas mokėjimų pagal šiuos įsipareigojimus srautas.

3. 2 dalis neturi poveikio pertvarkymo institucijos įgaliojimui konkrečiais atvejais ir atsižvelgiant į konkrečią struktūrizuoto finansavimo susitarimo struktūrą pagal Direktyvos 2014/59/ES 76 straipsnio 2 dalies f punktą nuspręsti, kad kiti 2 dalyje nurodyti šalių susitarimai, pavyzdžiui, paskolų tvarkymo susitarimai, kurie tiesiogiai nesusiję su pagrindiniu turtu ir atliktiniais mokėjimais, yra tokio struktūrizuoto finansavimo susitarimo dalis.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. vasario 7 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/868**2017 m. gegužės 19 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioji jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 19 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu**Jerzy PLEWA**Generalinis direktorius**Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas*

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
0805 50 10	ZZ	62,0
	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
0808 10 80	ZZ	131,8
	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES, Euratomas) 2017/869

2017 m. gegužės 16 d.

kuriuo skiriamas Audito Rūmų narys

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 286 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdama į Vengrijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) 2016 m. gegužės 6 d. baigėsi Szabolcs FAZAKAS kadencijos laikas;

(2) todėl reikėtų paskirti naują narį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Ildikó GÁLL-PELCZ skiriama Audito Rūmų nare laikotarpiui nuo 2017 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. rugpjūčio 31 d.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. GRECH

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 27 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

KLaidų ištaisymas

2017 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/693, kuriuo dėl didžiausios leidžiamosios bitertanolo, chlormekvato ir tebufenpirado liekanų koncentracijos tam tikruose produktuose ar ant jų iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 II, III ir V priedai, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 101, 2017 m. balandžio 13 d.)

12 puslapis, priedas, 1 dalies b punktas, lentelės, kuria pakeičiama Reglamento (EB) Nr. 396/2005 II priedo chlormekvatui skirta skiltis, 1030000–1030990 kodai:

yra:

„1030000	Paukščių kiaušiniai	0,01 (*),
1030010	Vištos	
1030020	Antys	
1030030	Žąsys	
1030040	Putpelės	
1030990	Kita	

turi būti:

„1030000	Paukščių kiaušiniai	0,1“.
1030010	Vištos	
1030020	Antys	
1030030	Žąsys	
1030040	Putpelės	
1030990	Kita	

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT